

MANIFEST DIA INTERNACIONAL DE L'ALLIBERAMENT I L'ORGULL LGTBI+ 2023

La matinada del 28 de juny de 1969, la policia de Nova York irrompé al bar d'Stonewall Inn amb la intenció de realitzar una batuda. Data en la qual recordar a totes aquelles que abans de nosaltres es van deixar la pell en la lluita per un món on capiguem totes. Centenars de persones, migrades, moltes d'elles llatinoamericanes, afroamericanes, trans, travestis, gais, marginades socials, treballadores sexuals, sense sostre, entre d'altres s'enfrontaren a la policia que acabà replegant-se, incapaç de contenir la resposta irada i espontània de la gent.

Les violències al col·lectiu LGTBI continuen sent presents en diferents àmbits de la vida social, així ho recullen els successius informes de l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH). Enguany, en el que portem d'any són 152 les situacions registrades (83 d'aquestes a Barcelona) i que en tenim constància. Darrere d'aquestes dades hi ha històries, narratives i trajectòries que no en podem deixar enrere.

En els darrers temps i amb el context sociopolític actual on la dreta i l'extrema dreta guanya terreny mediàtic, cultural, social i polític, els discursos d'odi s'han eixamplat, des de diferents arestes polítiques i socials que han generat legitimitat per exercir pràctiques discriminatòries, per distribuir falsedats i mentides i per deshumanitzar-nos. Els drets no es debaten, s'exerceixen!

Amb aquesta visió ens vam reunir fruit d'una preocupació col·lectiva en la II Trobades Internacional d'Observatoris Contra l'LGTBI-fòbia per debatre, reflexionar i compartir bones pràctiques de com construir espais amables front l'odi i una de les conclusions principals és que la resposta a l'odi i al feixisme ha de ser col·lectiu i que hem d'anar més enllà d'una mirada assistencialista del problema cap a una mirada social cap a la transformació dels contextos on succeeixen les discriminacions que són en tots els àmbits de la vida quotidiana. És cabdal fer un ús conscient i correcte de la perspectiva interseccional a l'hora d'abordar polítiques públiques de prevenció, detecció i intervenció.

Tenim un repte damunt la taula i és continuar fermes davant d'aquest context sociopolític actual amb els nostres compromisos i la nostra feina

incansable des de diferents arrestes, activistes i professionals en què posem els nostres esforços en denunciar les diferents xacres socials que patim i que ens oprimeixen com a societat, entre elles l'LGTBI-fòbia.

Volem visibilitzar que l'orgull continua sent un moment de lluita, una data per a sortir al carrer no sols a celebrar sinó a denunciar que les discriminacions cap al nostre col·lectiu continuen estant massa presents en la nostra quotidianitat. Volem cridar, que per molt que es "tenyeixi d'arc de Sant Martí" durant aquesta setmana l'orgull és cada dia, l'orgull és sempre!

Volem posar l'accent que la lluita de l'alliberament sexual i de gènere ha estat i ha de caminar juntament amb les reivindicacions dels moviments feministes, antiracistes, entre d'altres perquè som una mateixa lluita per la dignitat humana. Les reivindicacions han de ser transfeministes i antifeixistes. Necessitem un orgull que qüestioni la utilització dels drets, les diversitats i opressions del col·lectiu com una rentada de cara de les polítiques neoliberals.

Finalment, hissem la nostra ploma orgullosa perquè l'Orgull ha tornat als carrers, prenent les places, els pobles i les ciutats que són de tota la ciutadania i no sols d'uns pocs. Alcem la nostra ploma orgullosa enfront dels qui s'apropien de les banderes i els símbols i dels qui neguen els drets humans i treballem per a una societat més digna, justa i igualitària. Ja ens hem demostrat com a ciutadania mostres d'organització col·lectiva i de denúncia social i hem de continuar, no ens podem aturar.

En definitiva un Orgull que aturi l'odi, Un Orgull per a totes!

Moltíssimes gràcies!

Ripollet, 28 de juny de 2023